

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 11 prill 2019

Nr. ref.:RK1345/19

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI198/18

Parashtrues

Hasan Shala

Kërkesë për vlerësim të kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Rev. nr. 145/2018, të 6 shtatorit 2018

GJYKATA KUSHTETUESE E REPULIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Hasan Shala nga fshati Barilevë, komuna e Prishtinës (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme Rev. nr. 145/2018, të 6 shtatorit 2018.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar, me të cilin, sipas pretendimeve të parashtruesit të kérkesës, “*i janë shkelur të drejtat kushtetuese dhe të njeriut*”. Parashtruesi i kérkesës nuk ka specifikuar më tej se cilat të drejta dhe liri kushtetuese i janë shkelur me aktgjykin e kontestuar.

Baza juridike

4. Kérkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenet 22 [Procedimi i kérkesës] dhe 47 [Kérkesa Individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 19 dhjetor 2018, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjkata).
6. Më 8 janar 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Radomir Laban gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Remzie Istrefi-Peci dhe Nexhami Rexhepi.
7. Më 28 janar 2019, Gjkata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës dhe i dërgoi një kopje të saj Gjykatës Supreme.
8. Më 27 mars 2019, Kolegji shqyrties shqyrtoi raportin e Gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

9. Në bazë të shkresave të lëndës, rezulton se më 2 prill 2000, parashtruesi i kérkesës doli nga autobusi dhe, duke shkuar në vendin e tij të punës, u godit nga një automjet i udhëtarëve të cilin e ngiste personi A.M., me ç'rast parashtruesi i kérkesës pësoi lëndime të rënda trupore, për shkak të të cilave ai u shpall person me aftësi të kufizuara të kategorisë së parë dhe u pensionua.
10. Parashtruesi i kérkesës më tej kishte iniciuar dy procedura gjyqësore. Procedura e parë gjyqësore kishte të bënte me pagesën e të ardhurave personale të papaguara, ndërsa procedura e dytë gjyqësore kishte të bënte me kompensimin e dëmit material dhe jomaterial, që kishte rezultuar nga dëmtimet që ai kishte pësuar.

11. Duke pasur parasysh se ekzistojnë dy procedura gjyqësore, Gjykata do t'i paraqesë ato veçmas në gjendjen faktike.

Procedura e parë gjyqësore në lidhje me padinë e parashtruesit të kërkesës për pagesën e të ardhurave personale të papaguara

12. Më 10 tetor 2001, parashtruesi i kërkesës dhe Korporata Energetike e Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KEK) nënshkruan një marrëveshje për kompensimin e përkohshëm të pagave (nr. 3568), me të cilën parashihet: a) që parashtruesit të kërkesës për shkak të ndërprerjes së marrëdhënies së punës për shkak të lëndimeve të pësuara, punëdhënësi merr përgjegjësinë për t'i paguar atij kompensimin e përkohshëm, deri në fillimin e funksionimit të Fondit për Sigurim Pensional dhe Invalidor të Kosovës, b) punëdhënësi do të pezullojë pagesën e pensionit kur ai të arrijë moshën 65 vjeçare.
13. Më 01 nëntor 2006, KEK-u pezulloi pagesën e mëtejshme të pagave për parashtruesin e kërkesës.
14. Parashtruesi i kërkesës parashtroi padi në Gjykatën Komunale kundër KEK-ut me të cilën kerkoi vazhdimin e pagesës së pagave mujore sipas marrëveshjes.
15. Më 21 qershor 2007, Gjykata Komunale nxori Aktgjykimin Cl. nr. 2782/2006, me të cilin e aprovoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe “[...] dhe ka detyruar të paditurën (KEK) që atij t'ia paguaj kompensimin e përkohshëm të pagës sipas Marrëveshjes nr. 3568 të dt. 10.10.2001, duke filluar prej 01.1.1.2006, si dhe në të ardhmen për çdo muaj duke filluar prej 01.06.2006 nga 105 €, e më së voni deri më 15 të muajit për muajin paraprak deri sa mos të ndryshojnë kushtet e parashikuara me këtë Marrëveshje”.
16. Përfaqësuesi i autorizuar i KEK-ut parashtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut kundër Aktgjykimit Cl. Nr. 2782/2006 të Gjykatës Komunale me propozim që të ndryshohet aktgjykimi i ankimuar dhe të refuzohet kërkesëpadia e paditësit.
17. Më 24 korrik 2008, Gjykata e Qarkut me Aktgjykimin Ac. nr. 53/2008, refuzoi ankesën e KEK-ut si të pabazuar dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale Cl. nr. 2782/2006, të 21 qershorit 2007.

Procedura e dytë gjyqësore e parashtruesit të kërkesës në lidhje me padinë për kompensimin e dëmit material dhe jo-material

18. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi parashtroi kërkesëpadi në Gjykatën Komunale “që të detyrohet e paditura (KEK) në Prishtinë që ti kompensoj në emër të dhimbjeve fizike 10.000 €, për zvogëlim te aktivitetit jetësor shumën prej 40.000 €, për frikën e përjetuar shumën prej 5.000 €, për shpenzimet e mjekimit shumën prej 10.000 €, për kujdesin dhe ndihmën e personit të tretë shumën prej 6.000 €, për ushqimin e përforcuar shumën prej 200 €, për fitimin e humbur shumën prej 20.000 €, për rentën mujore shumën prej 160 €, me kamat ligjore duke filluar prej ditës së shkaktimit të dëmit”

19. Më 27 janar 2007, Gjykata Komunale nxori Aktgjykimin C. nr. 393/02, me të cilin kérkesëpadia e parashtruesit të kérkesës u refuzua si e pabazuar, me arsyetimin:

“Gjykata vlerësoi pretendimet e paditësit se është lënduar duke shkuar në punë, por në rastin konkret nuk mund t'i përshkruhet kurrfarë përgjegjësie të paditurës e posaçërisht kur dihet shkaktari i fatkeqësisë në komunikacion, ku sipas deklarimeve të A. M., shihet qartë se me fajin e paditësit ka ardhur deri te fatkeqësia sepse ndaj të njëjtë nuk është zhvilluar kurrfarë procedure, e këtë rrethanë nuk e ka mohuar paditësi, respektivisht nuk ka prezantuar provë se vozitësi është shpallur fajtor, prandaj kérkesëpadia e paditësit është e pabazuar”.

20. Parashtruesi i kérkesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut kundër Aktgjykitit të Gjykatës Komunale C. nr. 393/02.
21. Më 13 tetor 2008, Gjykata e Qarkut nxori Aktgjykimin Ac. nr. 733/08, me të cilin e aprovoi ankesën e parashtruesit të kérkesës si të bazuar dhe anuloi Aktgjykimin C. nr. 393/02, të Gjykatës Komunale, dhe e ktheu rastin pë rivendosje. Në arsyetimin e aktgjykitit, ndër të tjera thuhet:

“Gjendja faktike nuk është vërtetuar në mënyrë të plotë dhe të drejtë. Ka ngelë pa u vërtetuar fakti se në çfarë mënyre është rregulluar me aktet normative të palës së paditur. kompensimi i dëmit të shkaktuar të punëtorit me rastin e ndodhjes së aksidentit gjatë shkuarjes në punë si dhe kthimit të tij nga puna...”.

22. Më 22 tetor 2009, Gjykata Komunale nxori Aktgjykimin nr. 1946/2008, me të cilën pjesërisht e aprovoi kérkesëpadinë e parashtruesit të kérkesës, duke e detyruar të paditurën (KEK), që në emër të dëmit material dhe jo-material të shkaktuar nga aksidenti në punë, t'ia paguajë parashtruesit të kérkesës shumën e përgjithshme prej 16,150 €. Pjesët e tjera të kérkesëpadisë u refuzuan nga Gjykata Komunale si të pabazuara.
23. KEK-u parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykitit Nr. 1946/2008 të Gjykatës Komunale.
24. Më 1 tetor 2010, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykimin Ak. nr. 5263/12, me të cilin e aprovoi ankesën e KEK-ut, anuloi aktgjykimin e Gjykatës Komunale C. nr. 1946/2008, të 22 tetorit 2009, dhe e ktheu çështjen në gjykatën e shkallës së parë pë rivendosje. Në arsyetimin e aktgjykitit thuhet:

“Gjykata nuk mund ta pranoj qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë lidhur me caktimin e dëmit material dhe jo material për paditësin, sepse ky vlerësim bazohet vetëm ne mendimin e ekspertit dr. A. P, ortoped-traumatolog, dhe ne mendimin e ekspertit te komunikacionit I.B, ing.dipl., i kom., i cili nuk ka qenë në gjendje të deklarohet lidhur me përgjegjësinë e ndarë të pjesëmarrësve në këtë aksident në të cilin është lënduar paditësi, e që ky lëndim ka karakterin e lëndimit në punë, si rezultat aktgjykiti i ankimore është përfshire me shkelje thelbësore të dispozitave të

procedurës kontestimore nga nenit 182 par. 2 pika n) j LPK-se, për çka i njëjti duhet te prishet.

[...]

Gjykata e shkallës së parë është e detyruar që në rigjykim të çështjes t'i mënjanoj te metat e lartpërmendura, t'i administroj provat me dëgjimin e eksperteve-mjekëve ortopedit dhe neuropsikiatrit të cilët bashkërisht do të deklarohen për të gjitha llojet e dëmit material dhe jo material..."

25. Më 27 nëntor 2014, Gjykata Themelore nxori Aktgjykimin C. nr. 2904/13, me të cilin e aprovoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës, duke e obliguar KEK-un që në emër të dëmit material dhe jo-material të shkaktuar nga aksidenti në punë më 2 prill 2000, t'i paguajë parashtruesit të kërkesës:

"Në emër të dhimbjeve fizike shumën prej 4.500 € në emër të frikës të përjetuar shumën prej 3.000 €, në emër të zvogëlimit të aktivitetit të përgjithshëm jetësor shumën prej 8.000 €, në emër të ndihmës dhe kujdesit të personit të tretë shumën prej 200 € dhe në emër të ushqimit të përforcuar shumën prej 200 €, apo në shumë të përgjithshme prej 15.900 €".

26. KEK-u parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore C. nr. 2904/13 të 27 nëntorit 2014.
27. Më 22 janar 2018, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykimin AC. nr. 1191/2015, me të cilin e aprovoi ankesën e KEK-ut si të bazuar, ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore nr. 2904/2013 të 27 nëntorit 2014, duke hedhur poshtë kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar. Në arsyetimin e aktgjykimit thuhet:

"Nga shkresat e lëndës rezulton se me aktgjykimin e atakuar është aprovuar kërkesëpacia e paditësit me arsyetim se paditësi ka qenë në marrëdhënie pune te e paditura..."

[...]

Qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë, kjo gjykatë nuk mund ta pranoj si të drejtë, e kjo për shkakun se në rastin konkret nuk është vërtetuar përgjegjësia e të paditurës, gjegjësisht nuk ka kurrfarë baze të përgjegjësisë të paditurës sepse dëmi paditësit nuk i është shkaktuar në punë te e paditura, por dëmin ja ka shkaktuar personi i tretë ashtu siç e ka vërtetuar gjykata e shkallës së parë,

[...]

Rreth kompensimit të lëndimit në punë në dispozitën e nenit 60 par. 1 të Ligjit të Punës është rregulluar që, "Punëdhënësi është i obliguar që në rast të lëndimeve dhe sëmundjeve profesionale të punësuarit, të marra gjatë kryerjes të punës të iu ofroj sigurimin për kompensimin e shpenzimeve sipas këtij ligji dhe ligjeve tjera të aplikueshme". Në dispozitën e nenit 154 par. 1 të Ligjit mbi Marrëdhëniet Detyrimore, është parapar", "Se kush tjetrit i shkakton dëm është i obliguar që atë të ia kompensoj, në qoftë se nuk vërteton se dëmi është shkaktuar po fajin e tij".

28. Parashtruesi i kërkesës parashtroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit AC. nr. 1191/2015.

29. Më 6 tetor 2018, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin Rev. nr. 145/2018, me të cilin e refuzoi kërkesën për revizion të parashtruesit të kërkesës si të pabazuar. Në arsyetimin e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme theksohet:

“Gjykata Supreme vlerëson se një rast mund të pranohet si lëndim në punë në qoftë se ajo ngjarje të ketë karakter të punës, gjegjësish që të ketë lidhje kohore, hapësinore dhe shkakore me obligimet e punës së rregullt të paditësit. Lëndimet që ka pësuar paditësi në hyrje të oborrit të paditurës nga personi i tretë, nuk është shkaktuar gjatë kryerjes së punës dhe nuk ka lidhje kauzale me punën e paditësit, prandaj në bazë të dispozitave të nenit 122 të Ligjit për marrëdhëniet e detyrimit (Gazeta Zyrtare e KSA Kosovës, numër 12/39) dhe nenit 154 të Ligjit për marrëdhëniet e detyrimit (Gazeta Zyrtare të RSPJS numër 29/78) të aplikueshme sipas rregullores së UNMIK-të numër 1999/24 dhe neneve 67-68 të Rregullave të përkohshme të paditurës për marrëdhëniet e punës të datë od 08.03.2000, paditësit nuk i takon shpërblimi i dëmit për lëndimet e pësuara pasi që nuk janë shkaktuar gjatë kryerjes së punës as lidhur me punët në bazë të dispozitave të cituara e për këtë i padituri nuk është përgjegjës për shpërblimin e dëmit paditësit. Prandaj edhe thëniet e revisionit të paditësit se për dëmin e shkaktuar te paditësi është përgjegjës e paditura nuk qëndrojnë”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

30. Parashtruesi i kërkesës përpinqet t'i ndërtojë pretendimet e tij për shkelje të të drejtave kushtetuese dhe të njeriut në këto pohime:

„Unë kërkesën time e arsyetoj se mu kanë bërë shkelje të Kushtetutës se kam qenë duke shkuar në punë. Në atë moment kam qenë duke lëvizur në drejtim të vendit tim të punës. Se tek unë janë të shkelura të drejtat e njeriut qe 17 vite pa asnjë të drejtë kam mbet vet invalid me aftësi të kufizuara. Nga KEK-u thon se nuk je lënduar nga mjeti sendi i KEK-ut. Unë jam lënduar nga punëtori i KEK-ut pa asnjë faj, para vendit tim të punës“.

31. Sa i përket kërkesës në Gjykatë, parashtruesi i kërkesës theksoi „*me kërkesën time kërkoj vetëm drejtësi të pastër, asgjë s'dëshiroj më shumë se vetëm ajo që më takon.*“

Pranueshmëra e kërkesës

32. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara me Ligj dhe të parapara më tej me Rregullore të punës.
33. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridikioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

„1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

(...)

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

34. Gjykata në vazhdim shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përbushur kriteret e pranueshmërisë siç parashihet me Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa Individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët parashohin:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

„1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ mund të ngrë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.“

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojoj.”

Neni 49 [Afatet]

„Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor... .”

35. Sa i përket përbushjes së këtyre kritereve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës ka parashtruar kërkesën në cilësi të palës së autorizuar, duke kontestuar aktin e autoritetit publik, përkatesisht Aktgjykimin e Gjykatës Supreme Rev. nr. 145/2018, të 06 shtatorit 2018, pas shterimit të të gjitha mjeteve juridike. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu e parashtroi kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.
36. Megjithatë, me rastin e vlerësimit nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kërkesat e pranueshmërisë të parapara me Ligj, Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili i parasheh obligimin e parashtruesit të kërkesës që në kërkesën e tij të dorëzuar në Gjykatë të specifikojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon të jenë shkelur.
37. Kriteri i njëjtë është përshkruar qartë edhe në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës. Rregulli 39 (1) (d), parasheh:

“(1) Gjykata mund ta konsideroj një kërkesë të pranueshme nëse:

[...]

(d) kërkesa qartëson saktësisht dhe në mënyrë adekuat paraqet faktet dhe pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese.“

38. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson se, sipas praktikës së saj gjyqësore dhe praktikës gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ), parashtruesi i kërkesës duhet të deklarojë saktë shkeljen e të drejtave të tij të mbrojtura me Kushtetutë, dhe këto shkelje parashtruesi i kërkesës duhet t'i arsyetojë në atë mënyrë që ato të duken të mundshme.
39. Kërkesa është qartazi e pabazuar nëse i mungojnë dëshmitë *prima facie*, të cilat tregojnë me qartësi të mjaftueshme se shkelja e pretenduar e të drejtave dhe lirive të njeriut është e mundur (shih, Aktgjykimi i GJEDNJ-së, *Vanek kundër Slovakisë*, i 31 majit 2005, numri i kërkesës 53363/99) dhe nëse faktet për të cilat paraqitet kërkesa nuk përbëjnë qartazi shkelje të të drejtave të pretenduara nga parashtruesi i kërkesës, përkatësisht nëse parashtruesi nuk ka një “*kërkesë të arsyetuar*” (shih, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, *Mezőtúr-Tiszazugi Vízgazdálkodási Társulat kundër Hungarise*, i 26 korrikut 2005, kërkesa nr. 5503/02), si dhe kur vërtetohet se parashtruesi i kërkesës nuk është “*viktimi*” e shkeljes së të drejtave të mbrojtura me Kushtetutë dhe KEDNJ.
40. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka specifikuar në kërkesë se cilat të drejta dhe liri kushtetuese janë shkelur me aktgjykimet e gjykatave të rregullta, ai gjithashtu nuk ka specifikuar apo shpjeguar se si ose në çfarë mënyre gjykatat e rregullta kanë mundur të shkelin disa të drejta dhe liri të tij kushtetuese, dhe as nëse shkelja mund të kishte ndodhur gjatë procedurës së vërtetimit të fakteve, aplikimit të të drejtës materiale, ose që disa nga garancitë e parapara me Kushtetutë nuk janë respektuar.
41. Në rastin konkret, Gjykata konsideron se Gjykata Supreme në arsyetimin e aktgjykimit të kontestuar, si vendim përfundimtar në procedurën në fjalë, ka dhënë arsyë të hollësishme, të qarta dhe të sakta për vendimin e saj, se pse parashtruesi i kërkesës nuk mund ta realizojë të drejtën e kompensimit në formën që ai e dëshiron, dhe rrjedhimisht, nuk mund të konkludohet se zbatimi i dispozitave përkatëse ligjore në cilëndo pjesë të procedurës ishte arbitrar.
42. Duke pasur parasysh atë që u tha më lart, pastaj praktikën e qëndrueshme të GJEDNJ-së dhe të Gjykatës Kushtetuese, si dhe pikëpamjet e përmendura edhe në këtë vendim, Gjykata konstaton se nuk ka asgjë që tregon se pretendimet e parashtruesit të kërkesës, ngrenë në ndonjë mënyrë çështje kushtetuese, përkatësisht asgjë nuk tregon që parashtruesi i kërkesës ka “*kërkesë të arsyetuar*” në rastin konkret.
43. Në rr Ethanat e këtij rasti, kërkesa e parashtruesit është në pajtim me kriteret e parapara në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 të Kushtetutës dhe nenet 47 dhe 49

të Ligjit. Megjithatë, kërkesa e parashtruesit nuk i plotëson kriteret e pranueshmërisë siç parashihet në nenin 48 të Ligjit dhe pikën (d) të paragrafit (1) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

44. Në përfundim, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (d) të Rregullores së punës, kërkesa është e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjkata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113 paragrafët 1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (d) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 27 mars 2019, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Radomir Laban

Kryetarja e Gjkatës Kushtetuese

